

Азія и науи да освои града Ала-Шехиръ (Филадельфія), който е измежду областитѣ на Османцитѣ и на айдинскія князъ. Тукъ той повыка войскытѣ на новытѣ си съюзници сѣрбскы и византійскы. Управительтъ на Аля-Шехиръ отговори Мануилу, който го каняше да приеме кадія и хакимина турекы, че нѣма намѣреніе да прѣдава града.

Распаленъ и разядосанъ, Баязидъ обиколи тозъ градъ, който едничакъ оставаше на византійскія императоръ въ Азія, съ грѣцка войска която самъ императоръ прѣдвождаше съ сына си. Исторіята свидѣтелствува че първы тѣ т.е. византійскыи императоръ съ сына си са покачили прѣзъ бедемытѣ на стѣнытѣ на града та го прѣдали на Баязида.

На-скоро и градоветѣ Саруханъ и Ментеше са присъединихъ на османскытѣ области. Айдинскыи князъ са сжщо покори и прѣдаде Баязиду всичкытѣ си владѣнія. Тѣи отъ десетѣтѣ княжества, на кошто са бѣше раздѣлило Селджукското Царство, осемтѣ вече бѣхъ подъ властыта на Османцитѣ. Оставахъ еще двама князове, Кастамунскыи и Караманскыи, но и тозъ послѣдныи са принуди да отсѣжни часть отъ земытѣ си.

Щомъ като умири Азія, Баязидъ обърнѣ погледытѣ си къмъ Европа; очитѣ му бѣхъ еѣ къмъ Архипелага, Византія, Босна, Унгарско и Влашко. За туй най-напрѣдъ той са юнашки укрѣпи въ Калиполь, ключьтъ на Европа; поиска отъ византійскія царъ уговоренія данькъ и помощь, и на слѣдныи гѣтъ на прѣстола, Мануилъ са яви съ стотина войскари въ турекото становище, като подчиненъ съюзникъ. Тогазъ Баязидъ отправи една часть войска противу островъ Хиосъ (Сакхъзъ) за да опустошава градоветѣ и селата. Евбея и часть отъ Атика быдохъ сжщо опустошени. Едвамъ сега дойде на умъ на императоръ Ивана че трѣба да утвърдява града си съ яка и нова крѣпость. Но като нѣмаше каманье той развали три църквы, и надъ златныи врата, той съзида двѣ новы и голѣмы четверожгълны кули. Баязидъ тогазъ са бѣше завърнѣлъ отъ военный походъ въ Брусса, дѣто и Мануилъ са бавѣше на негова служба, и